

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **GAMA X-Promotion spol. s r.o.**
se sídlem Dobronická 1257, Praha 4
zastoupen Mgr. Barborou Fišerovou, advokátkou
se sídlem Kroftova 3370/20, Praha 5

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
se sídlem Štěpánská 28, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v oznámení o zahájení daňové kontroly ze dne 27. 6. 2023, č. j. 5845112/23/2011-60561-103284, a ve výzvě k prokázání skutečností potřebných pro stanovení daně ze dne 31.7. 2023 č. j. 663547/23/2011-60561-103284

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Odůvodnění

Stručné vymezení věci a žalobních námitek

1. Žalobce se žalobou ze dne 31. 8. 2023, podanou u soudu téhož dne, domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v nezákonném zahájení a provádění daňové kontroly na dani z příjmů právnických osob (dále jen „DPPO“), zahájené Oznámením o zahájení daňové kontroly ze dne 27. 6. 2023, č. j. 5845112/23/2011-60561-103284 (dále jen „oznámení ZDK“), týkající se období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014, od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015 a od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016. Žalobce se v konečném návrhu na vydání rozsudku domáhal rozhodnutí soudu, kterým bude žalovanému uloženo: *Zásah žalovaného, spočívající v oznámení o zahájení daňové kontroly ze dne 27. 6. 2023, č. j. 5845112/23/2011-60561-103284, a ve výzvě k prokázání skutečností potřebných pro stanovení daně ze dne 31. 7. 2023 č. j. 663547/23/2011-60561-103284, byl nezákonný. Žalovanému se zakazuje pokračovat v daňové kontrole zahájené oznámením ze dne 27. 6. 2023, č. j. 5845112/23/2011-60561-103284.* Žalobce tvrdil, že zahájení daňové kontroly, její provádění a výzva ze dne 31. 7. 2023, byly nezákonným zásahem do sféry žalobce; žalovaný postupoval svévolně, šikanózně a excesivně. V žalobě konkrétně namítal:

- K zahájení daňové kontroly došlo po uplynutí prekluzivní lhůty pro stanovení daně:

Daňová kontrola byla zahájena 4. 7. 2023, tedy po uplynutí prekluzivní lhůty pro stanovení daně z příjmů právnických osob za období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014, neboť osmiletá prekluzivní lhůta uplynula dnem 1. 7. 2023. Zahájení a provádění daňové kontroly je nezákonným jako celek. K tomu žalobce odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014 – 55.

Žalobce sám byl oprávněn rozhodnout o tom, jaké údaje poskytne o své podnikatelské aktivitě; žalovaný překročil meze jemu stanovené zákonem. K tomu žalobce odkázal na nálezy Ústavního soudu (dále jen „ÚS“) ze dne 1. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 29/05, ze dne 18. 11. 2008, sp. zn. I. ÚS 1835/07. Daňová kontrola neměla být vůbec zahájena, jejím zahájením došlo k porušení práva žalobce na informační autonomii a byl porušen čl. 2 odst. 2, čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“), a čl. 4 Ústavy.

- Výzva v oznámení ZDK a výzva ze dne 31. 7. 2023 byly nezákonné:

Žalovaný byl oprávněn vyzvat žalobce pouze k prokázání toho, co sám tvrdil. Uložení povinnosti předložit veškeré účetnictví vedlo pouze k administrativnímu zatížení žalobce ve větší míře, než kterou byla povinen snášet. Volba konkrétních důkazních prostředků k prokázání daňových tvrzení byla na žalobci. Žalovaný postupoval svévolně a v rozporu se zákonem.

Vyjádření žalovaného

2. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný rekapituloval průběh daňového řízení obdobně jako žalobce. Zejména uvedl, že za účelem zjištění všech skutečností rozhodných pro správné zjištění a stanovení DPPO za zdaňovací období 2014 – 2016 vydal oznámení ZDK. To bylo doručeno žalobci dne 4. 7. 2023. Tím došlo k zahájení daňové kontroly v souladu s § 87 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „DŘ“). Nad rámec zákona byl žalobce neformálně požádán o předložení dokladů a evidencí. Podáním ze dne 13. 7. 2023 žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

požádal o prodloužení lhůty. Jelikož výzva v oznámení ZDK byla neformální, o žádosti o prodloužení lhůty žalovaný nerozhodoval. Výzvou ze dne 31. 7. 2023 požadoval žalovaný po žalobci předložení tam uvedených písemností, ve lhůtě 15 dnů ode dne jejího doručení. Výzva ze dne 31. 7. 2023 byla doručena týž den, lhůta uplynula dnem 15. 8. 2023.

3. Dle žalovaného nebyl žalobce tímto postupem zkrácen na svých právech. Možnost žádat o prodloužení lhůty k doložení dokladů byla žalobci zachována.
4. Následně žalovaný zjistil, že v případě DPPO za zdaňovací období 2014 nebyla dodržena lhůta pro stanovení daně a daňová kontrola byla zahájena až po uplynutí této lhůty. Žalovaný proto dne 4. 8. 2023 vznesl podnět k nařízení přezkumného řízení podle § 121 DŘ na oznámení ZDK s tím, že předmětem této kontroly nebude DPPO za zdaňovací období 2014. Dne 31. 8. 2023 žalobce žalovanému sdělil, že považuje oznámení ZDK a výzvu ze dne 31. 7. 2023 za nezákonné. Dále žalovaný konstatoval, že byl žalobce o vznesení podnětu na přezkoumání oznámení ZDK informován. Žalovaný měl za to, že byla daňová kontrola na DPPO zahájena v souladu se zákonem, vyjma daňové kontroly na DPPO za zdaňovací období 2014, která byla zahájena nezákonně. Toho si žalovaný byl vědom, proto sám vznesl podnět k přezkumnému řízení. Daňová kontrola za zdaňovací období 2014 fakticky neprobíhala, nebyla ani předmětem výzvy ze dne 31. 7. 2023. Žalobce zákonnost daňové kontroly na DPPO za zdaňovací období 2015 a 2016, u nichž prekluzivní lhůty uplynuly nejdříve dne 1. 7. 2024, nerozporoval.
5. Dle žalovaného byl jeho postup souladný se zákonem. Břemeno tvrzení a břemeno důkazní nesl žalobce. V rámci daňové praxe bylo nutné, aby žalovaný daňovému subjektu specifikoval, které konkrétní součásti účetnictví či rozhodnutím správce daně uložených evidencí požadoval. Tím však nebyla dotčena možnost předložit kompletní evidence. Ověřit správnost vykázaného základu daně žalobce nebylo možné bez požadovaných účetních sestav a dokladů. Výčet konkrétních dokladů nebyl taxativní. Bylo na žalobci, jaké konkrétní důkazní prostředky k dokázání skutečnosti předložil. Žalovaný byl oprávněn požadovat zcela konkrétní doklady k prokázání tvrzení uvedených v přiznání k DPPO za zdaňovací období 2015 a 2016.
6. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.
7. V podání ze dne 25. 4. 2024 žalovaný informoval o stavu řízení. Z něj zejména vyplynulo, že Odvolací finanční ředitelství svým rozhodnutím o nařízení přezkoumání rozhodnutí ze dne 28. 11. 2023, č. j. 39895/23/5200-11432-711413, nařídilo přezkoumání oznámení ZDK (dále jen „rozhodnutí o nařízení přezkoumání“). Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnutím Generálního finančního ředitelství ze dne 22. 3. 2024, č. J. 15839/24/7700-50128-202542, zamítnuto, právní moci nabylo dne 25. 3. 2024. V přezkumném řízení rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 4. 2024, č. j. 2473843/23/2000-11430-100430 (dále jen „rozhodnutí o výsledku přezkoumání“) tak, že z oznámení ZDK byly vypuštěny všechny skutečnosti týkající se DPPO za zdaňovací období 2014. Rozhodnutí o výsledku přezkoumání bylo žalobci doručeno 8. 4. 2024. Stejného dne bylo žalobci doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2024 o prodloužení lhůty k vyjádření žalobce ke sdělení o Dosavadním výsledku kontrolního zjištění k daňové kontrole zdaňovacích období 2015 a 2016, která byla zahájena včas, proto žalovaný pokračuje v jejím provádění.

První posouzení Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

8. Při ústním jednání účastníci uváděli obdobně jako ve svých dosavadních podáních. Žalobce zdůraznil, že se žalovaný snažil zhojit svůj nezákonný postup, který sám uznal za nezákonný z důvodu uplynutí prekluzivní lhůty u zdaňovacího období za rok 2014. Poukázal na přezkumné řízení, v jehož rámci byl nejdříve přezkum nařízen a následně bylo vydáno rozhodnutí o přezkoumání, v němž žalovaný změnil oznámení o ZDK tak, že z něj budou vypuštěny všechny skutečnosti týkající se daňové kontroly za zdaňovací období roku 2014. Tento postup je však nezákonný, proto proti němu žalobce brojí odvoláním, o němž dosud nebylo rozhodnuto. Žalovaný měl daňové řízení zastavit a nikoli nezákonně využít řízení přezkumné. Postupem žalovaného byla porušena zásada legality, neboť běží, jak řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, tak přezkumné řízení. Žalovaný v rámci přezkumu pouze částečně napravil svoje nezákonné rozhodnutí tím, že vypustil údaje stran zdaňovacího období roku 2014. jeho postupem byla porušena i zásada přiměřenosti, kdy správce daně nešetří práva daňového subjektu, neboť ten musí být účasten dvou řízení. V přezkumném řízení žalovaný rozhodl v neprospěch daňového subjektu, tedy v rozporu s § 134 odst. 4 daňového řádu, který zakotvuje zákaz rozhodnutí k horšímu. Žalovaný vede přezkumné řízení, aniž by proto byly splněny podmínky, navíc zasahuje do ústavního práva žalobce, který se brání nezákonnému vedení daňové kontroly, jejíž nezákonnost se žalovaný přezkumným řízením snaží napravit.
9. K nezákonnosti výzvy k předložení dokladů žalobce uvedl, že byl k jejich předložení vyzván přímo již oznámením o zahájení daňové kontroly, kdy měl předložit celé účetnictví, rozsáhlý seznam konkrétních dokladů. Dále byl k tomu vyzván samotnou výzvou ze dne 31. 7. 2023. V podrobnostech odkázal na žalobu. Pro úplnost konstatoval, že se současný jednatel žalobce stal jednatelem v květnu roku 2022 po tragicky zemřelém synovi. Veškeré dohledávání podkladů a účetnictví se tak děje za velmi složitých podmínek z pozůstalosti zemřelého syna. Požadavek žalovaného na poskytnutí veškerých dokladů za tři zdaňovací období se jeví vzhledem k neznalosti současného jednatele o existenci takových důkazů, natož jejich komplexnosti, jako neoprávněně zatěžující, porušující zásadu hospodárnosti a zásadu přiměřenosti daňového řízení. Vše za situace, kdy z následného průběhu daňového řízení, s ohledem na výzvu žalovaného ze dne 15. 1. 2024 vyplynulo, že se konkrétní pochybnosti správce daně týkají pouze uplatnění úrokových výnosů z dluhopisů, tedy pouze jedné konkrétní položky. V podrobnostech žalobce odkázal na obsah žaloby a upravil žalobní petit (konečný návrh ve věci) ve výše uvedeném znění.
10. Žalovaný poukázal na své písemné vyjádření k žalobě a zdůraznil, že předmětem daňové kontroly je na základě rozhodnutí o výsledku přezkoumání nadále jen zdaňovací období 2015 a 2016, jak je již patrné z výzvy správce daně ze dne 31. 7. 2023, který si byl vědom, že daňová kontrola byla v rozsahu zdaňovacího období 2014 zahájena neoprávněně. V této výzvě již správce daně tedy požaduje jen doložení písemností, které se týkají zdaňovacích období roku 2015 a 2016. V ostatním uváděl jako v písemném vyjádření k žalobě.
11. S ohledem na závěry NSS v rozsudku ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 As 326/2022 – 88, soud provedl důkaz spisovým materiálem, který si od žalovaného vyžádal, ověřil, že je žaloba přípustná, rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo věcně posoudil. Soud o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 29. 5. 2024, č. j. 9 A 114/2023-53, kdy shledal žalobu důvodnou (původní rozsudek).

Druhé posouzení Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

12. Následně byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 17. 4. 2025, č. j. 7 Afs 145/2024-21 (zrušující rozsudek NSS) se závazným právním názorem. Soud proto opětovně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Soud o žalobě rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.
13. Soud vyšel při posouzení důvodnosti žalobních bodů ze zrušujícího rozsudku NSS. Z něj zejména vyplynulo *Pokud jde o výzvu k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně ze dne 31. 7. 2023, pak nelze odhlédnout od toho, že tato byla vydána „v souvislosti s kontrolou daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015 a od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016“, přičemž požadované písemnosti a doklady se vztahovaly pouze k uvedeným zdaňovacím obdobím. Předmětná výzva se tedy věcně netýkala nezákonně zahájené daňové kontroly DPPO za zdaňovací období 2014. Neobstojí proto závěr městského soudu, že předmětná výzva je součástí celé nezákonně zahájené a vedené daňové kontroly. [14] Městský soud proto pochybil, pokud dospěl k závěru, že oznámení ZDK jako celek a výzva ze dne 31. 7. 2023 jsou nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. [15] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené napadený rozsudek městského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).*
14. S ohledem na výše uvedený závazný právní názor zrušujícího rozsudku NSS tak soud dospěl k závěru, že žalobní námitky neobstojí.

Závěr a náklady řízení

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech účastníků řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, proto mu nenáleží náhrada nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. června 2025

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.